

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ

ਹਰਲੰਸ ਸਿੰਘ ਐੱਫ.

ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਝੂਠ/ਅਨੰਦ

1963 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1206

ਕ

1964 ਸਤੰਬਰ 28. ਪੀਨਲ ਕੋਡ (/Let XLV of 1860)-Ss 186 ਅਤੇ 353—ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਡੈਟ (1948 ਦਾ XLV1)-S. 14—ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਡੀਲਰ ਬੁਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਬੁਥ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਡੀਲਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਫੀਲਡ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ

ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ?

ਪਿਛਲਾ ਨੋਟਿਸ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਨੇ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਉਹ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਤੇ ਦੇ ਹੁੱਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇਗਾ ਅਤੇ * ਉਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੀਲਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਪ ਧਾਰਾ (I) oi ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ (ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ) ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। Io ਪਰਿਸਰ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਵੇਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੇ ਹੁੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਡੀਲਰ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ OHicer ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਧੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 353 ਅਤੇ 186 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਈ ਐੱਫ ਹਾਰਲੋ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕਮਲ, ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1963, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਐਸ ਅਗਰਵਾਲ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕਮਲ, ਮਿਤੀ 22 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, 1963, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬੀ ਆਰ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਬੰਗ ਰਾਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ।

ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ ਐਮ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ /

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੇਵਕਾਂ, ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 353 ਅਤੇ 186, ਭਾਰਤੀ ਪੀ. ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਹਰੇਕ ਦੂਜੇ ਚਾਰਜ 'ਤੇ 100 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕਮਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ)।

ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਕਮਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ 'ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ' ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਹੇਠ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਵੀ

- ਦਾਸ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਪੈਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਕਈ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।¹ 'ਤੇ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, 3 ਅਗਸਤ 1962, ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਗੁਪਤਾ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਜੇ. ਅਫਸਰ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਗੀਨਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਮੱਲ, ਸ਼ਾਮ 6.15 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਏ (ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ 6.45 ਸੀ)। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਉੱਥੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁੱਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਇਸ 'ਤੇ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਾ ਖੋ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ

ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਧੱਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਧੱਕਾ-ਮੁੱਕੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਤਿੰਨੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕੇ ਮਾਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਰਿਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ.ਏ.) ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ, ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕਮਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਹੈ-

“ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਕਾਊਂਟ-ਬੁੱਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਿਭਾ ਸਕਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਕੇ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਏ।

*

ਮੈਂ

"

ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 353 ਅਤੇ 186 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(i)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 353 ਅਤੇ 186 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ,

ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ. ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਸਟੇਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1)(f) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਦੋਸ਼ੀ- ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਹੋਰ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ J- ਵਾਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਹੁਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਹਾਤੇ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਰਮਾਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਇਕਸਾਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਸੁਣਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਬੀ ਧਰਮਪਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 23 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਵਾਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਪਟਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁੱਟ ਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਸੀ)। ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਥੇ ਆ ਕੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ, ਉਹ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬੇਈਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੇਗਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੰਦ

ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਲਈ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਚਲੇ ਗਏ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

ਨੋਟਿਸ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੀਲਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ (ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇਕਰ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੇ ਹਨ: -

“(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੇ ਸਟਾਕ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਖਾਤੇ, ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਡੀਲਰ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਹਰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਖਾਤਿਆਂ, ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ;

❖ ❖ * * ; £ ^ ^
 ❖ ❖ # ❖ * £ *

ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ-

“ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ : ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜੁਰਮ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। . ,

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ-ਵਸਲਾਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਿਸਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ

ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਖਾਤਾ^ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ: ਉਹ ਸਿਰਫ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਤੱਥ ਕੀ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਨਗੀਨਾ ਸਿੰਘ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: -

“ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਾਹਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਪਏ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਲ ਬੁੱਕ ਚੈੱਕ ਕਰ ਲਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਰੋਕਰ ਅਤੇ ਖੱਟਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਪਰ ਏ.ਈ.ਟੀ.ਓ.

ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਤਾਬਾਂ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ, ਤਦ

ਗੁੱਸਾ ਹੋ ਗਿਆ * * * * ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ

ਏ.ਈ.ਟੀ.ਓ. ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੱਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।”

ਪੂਰਨ ਮੱਲ, ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ: -

“ਜਦੋਂ ਏ.ਈ.ਟੀ.ਓ. ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ।

ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ^- “ਏਈਟੀਓ ਨੇ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ।

ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰਟੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ
ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ

H.

ਜੁੱਤੀਆਂ। ਏ.ਈ.ਟੀ.ਓ. ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਗੁੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ”।

ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਮੈਂ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦਿਖਾਵੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਹ ਗੁੱਸੇ 'ਚ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੁਰੰਤ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ।

ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮਾਲੀ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:-

“ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸੀ, ਉਹ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਟਾਫ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਜਾਂ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਏ ਸਨ ,

ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੋ ਦੋ ਸਬੂਤ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ ਉਹ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਹ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਜਾਣ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ, ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ।

ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਜਾਂ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕਾਮ- ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ,

ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਬ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ

ਚੋਰੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਰਬਾਨੀ ਸਿੰਘ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਕਿ ਜੇ. ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁਟਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਿਆਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ) ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ

ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਨੇ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਭਗ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ. ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ * ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਭਾਵ, ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਮੇਤ, ਫਿਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਿਚ ਉਹ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਾਂ ਡੀਲਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਕੋਈ ਜੁਰਮ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ* ਵੀ. *ਸਮਰਾਟ* (1)। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਕਿਧਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ **ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ** ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ

(1) ATR 1920 ਲਾਹ. 326.

ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਖਾਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਥ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੋਟਿਸ, ਅਤੇ

ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਇਨ ਸਟੇਟ

ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ. ਫਰਮ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਜਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਨਿੱਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ " .

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸਲੇਟ (2), ਦੂਜਾ ਕੇਸ ਸੀ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੋਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਪਾਰਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਿਰਫ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿੱਲ ਦਾ ਕਲਰਕ ਸੀ, ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖਾਤੇ-ਬੁੱਕਾਂ ਕਢਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ "ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅੜਿਆ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ", ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿੱਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿੱਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਲ ਬੂਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਦੋਂ ਡੀਲਰ ਨੇ ਲਿਬਰਟੀ ਫੁੱਟ-

ਵੀਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਗੇ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) (f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ. ਮੈਂ ਧਾਰਾ 353 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

(2) ਏਆਈਆਰ 1960 ਅਤੇ ਐੱਚ. ਪ੍ਰਾ. 110.

(3) ਵੋਲ. XVIII" (1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 251

ਅਤੇ 186-7 ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮਾਨਤ-ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਰੂਰਤ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਰਮਾਨਾ, ਜੇਕਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ